

 הנחיות נציב שירות המדינה	מילוי משרות
תאריך: ז' באייר התשע"ג, 17 באפריל 2013 מספר הנחיה: 1.4	נוהל ועדת מינויים למשרות ראשי נציגויות דיפלומטיות במשרד החוץ

נוהל ועדת מינויים למשרות ראשי נציגויות דיפלומטיות במשרד החוץ

הוראת סעיף 19 לחוק שירות המדינה (מינויים), התשי"ט-1959 (להלן - "חוק המינויים") קובעת את הכלל לפיו דרך המלך לאיוש משרות בשירות המדינה היא באמצעות מכרז. לצד הכלל כאמור נקבע בסעיף 21 לחוק המינויים חריג לפיו רשאית הממשלה, על-פי הצעת ועדת שירות המדינה ובהודעה שתפורסם ברשומות, "לקבוע משרות וסוגים של משרות עליהם לא תחול, בתנאים שתקבע, חובת המכרז האמורה..."

בהתאם לכך, התקבלו החלטות הממשלה מס' 4990 מיום 18.4.1999 והחלטת ממשלה מתוקנת מס' 2127 מיום 30.6.2002 (להלן - "החלטת הממשלה") בדבר מתן פטור מהליכי מכרז פומבי ומהליכי אישור מינויים הנהוגים במשרד החוץ ל-11 משרות של ראשי נציגויות דיפלומטיות. בהתאם לכך, לגבי משרות אלה סמכות המינוי נתונה לממשלה, על-פי המלצת שר החוץ, בכפוף להמלצת ועדת מינויים בראשות נציב שירות המדינה (להלן - "ועדת המינויים").

החלטת הממשלה קובעת את התנאים למתן הפטור, וזו לשונה:

"א. 11 משרות של ראשי נציגויות דיפלומטיות במדינות אשר לדעת שר החוץ רגישות ונסיבות מערכת היחסים המדיניים או נסיבות הקשורות בגיוון הייצוג הישראלי בחו"ל מצדיקות מינוי אדם מתאים אף אם אינו מבין הסגל הדיפלומטי והמקצועי הקבוע של משרד החוץ, או מינוי של אדם מתאים הנמנה על הסגל הדיפלומטי המקצועי הקבוע של משרד החוץ.

ב. כתנאי לפטור ממכרז כאמור לעיל, כישוריו של מועמד למשרה מן המשרות הרשומות למעלה, והתאמתו הכללית למשרה ייבדקו בהתאם לנוהל הקיים על-ידי ועדת המינויים שמונתה על-ידי הממשלה... מצאה ועדת המינויים כי למועמד יש זיקה אישית, עסקית או פוליטית לשר משרי הממשלה, לא תמליץ על מועמדותו זולת אם מצאה כי יש לו רקע וכישורים מיוחדים העושים אותו ראוי למשרה האמורה".

הסדר הפטור משקף את האיזון העדין, שביקש המחוקק לקבוע, בין מתן גמישות לממשלה במימוש יעדיה במישור הבינלאומי לבין הצורך להגן על האופי המקצועי והא-פוליטי של השירות הציבורי. משכך חשוב להדגיש, כי על אף הפטור, הליך המינוי לאיוש המשרות כפוף לתכליתו העיקרית של חוק המינויים הבאה להבטיח, כי מינויים בשירות המדינה ייעשו על-פי אמות מידה שקופות ומשיקולים עניינים בהתחשב בכישוריו של המועמד והתאמתו לתפקיד, ולא יונחו ממניעים של זיקה פוליטית או משיקולים זרים.

תכלית זו צומחת מכך שסמכות המינוי המצויה בידי הממשלה הופקדה בידיה בנאמנות עבור הציבור, כמו כל סמכות אחרת הנתונה בידי רשויות השלטון. חובת הנאמנות מחייבת, כי הסמכות תופעל כדי לשרת את טובת הציבור, ובעניינו: כי אדם כשיר ומתאים יתמנה למשרה. לאור האמור, תפקידה של ועדת המינויים לשמר את האיזון כאמור, ולהבטיח את טוהר המינוי המוצע. יודגש, כי אחריותה של ועדת המינויים מוגברת, שכן מדובר במשרות הפטורות מחובת המכרז.

נוהל זה מפרט את תהליך עבודת ועדת המינויים לאיוש משרות ראשי נציגות דיפלומטיות הפטורות ממכרז ומהליכי אישור מינויים הנהוגים במשרד החוץ על כל שלביו, כמו גם את סדרי עבודתה ודרכי פעולתה של ועדת המינויים, כנגזרת של מטרותיה. כל זאת, תוך מתן דגשים מיוחדים לתנאים כפי שנקבעו בהחלטת הממשלה כאמור, ובהתאם לאופי המיוחד של שירות החוץ בכלל ושל משרת ראש נציגות דיפלומטית בפרט.

1. הצעת שר החוץ למינוי מועמד

א. הצעת שר החוץ (להלן - "השר") למינוי מועמד לראש נציגות דיפלומטית תוגש לנציב שירות המדינה ותכלול את פרטי הצעתו, כמפורט להלן. פניית השר אל הנציב תהיה עשרה ימים לפחות ממועד פנייתו אל מזכיר הממשלה בבקשה להביא את הצעת המינוי לממשלה.

ב. על הפעלת שיקול דעתו של השר חל, בין היתר, הקבוע בסעיף 15 א'(א) לחוק המינויים בכל הקשור לחובת הייצוג ההולם. וזו לשון הסעיף:

"בקרב העובדים בשירות המדינה, בכלל הדרגות והמקצועות, בכל משרד ובכל יחידת סמך, יינתן ביטוי הולם, בנסיבות העניין, לייצוגם של בני שני המינים, של אנשים עם מוגבלות, של בני האוכלוסייה הערבית, לרבות הדרוזית והצ'רקסית, ושל מי שהוא או שאחד מהוריו נולדו באתיופיה".

ג. במסגרת ההצעה יפרט השר את העניינים הבאים:

- 1) שם המועמד והתפקיד אליו הוא מיועד בצירוף קורות החיים של המועמד ושאלון חתום על-ידי המועמד לאחר שמולאו בו כל פרטיו, לרבות התייחסות לנושא קיומה של זיקה אישית, עסקית או פוליטית בין המועמד לבין שר משרי הממשלה.
- 2) מדוע לדעת השר המועמד מתאים וראוי לתפקיד.
- 3) הרגישות ונסיבות מערכת היחסים המדינית או הנסיבות הקשורות בגיוון הייצוג הישראלי בחו"ל שלדעת השר מצדיקות את המינוי המוצע.
- 4) ככל שקיימת זיקה אישית, עסקית או פוליטית בין המועמד לשר משרי הממשלה - פירוט הרקע והכישורים המיוחדים בגינם ראוי המועמד למשרה.
- ד. עוד תכלול ההצעה פרטים אודות הנציגות בחו"ל, ובהם:
 - 1) תחומי פעילותה העיקריים.
 - 2) מספר עובדי הנציגות ומבנה.
 - 3) הצורך בדיעת שפות, ואיזו מהן.
 - 4) מידת הקשר עם ארגונים לא-ממשלתיים, לרבות ארגונים אזרחיים (NGOs).
 - 5) חשיבות הנציגות מבחינת מעמדה הבינלאומי ויחסיה של המדינה המארחת לישראל.
 - 6) בעיות ייחודיות בנושא הסברה וקשר עם הקהל המקומי במדינת היעד.

2. קבלת חוות דעת משפטית

א. ניגוד עניינים

כידוע, האיסור החל על עובד ציבור להימצא במצב של ניגוד עניינים הוא עיקרון יסודי בשיטתנו המשפטית, והוא מבוסס על מספר מקורות, ובהם כללי הצדק הטבעי, כללי המינהל התקין וחובת ההגיונות ותום הלב. האיסור על עובד ציבור להימצא בניגוד עניינים נועד להבטיח, כי עובד הציבור ימלא את תפקידו משיקולים של טובת הציבור, ועל מנת שלא לפגוע באמון הציבור ברשות הציבורית.

על יסוד המידע והנתונים, יבדוק היועץ המשפטי של נציבות שירות המדינה (להלן - "יועמ"ש נש"מ") האם ישנו חשש לניגוד עניינים כלשהו, ככל שימונה המועמד למשרה. במסגרת בדיקת ניגוד עניינים יבדוק יועמ"ש נש"מ גם את המידע בקשר לזיקות בין המועמד לשר משרי הממשלה, או למשרד ממשלתי או לתאגיד ציבורי, משמעותן ועוצמתן, כפי שעולה מן השאלון. במידה וקיים חשש לניגוד עניינים, יפנה יועמ"ש נש"מ ליועץ המשפטי של משרד החוץ ויבקש את התייחסותו לסוגיה. למען הסר ספק, יובהר, כי האמור לעיל בא להוסיף ולא לגרוע מן החובות והכללים בקשר לניגוד עניינים כקבוע בתקשי"ר ובהנחיות היועץ המשפטי לממשלה.

ב. בחינת מידע משמעותי ו/או פלילי

מלבד הצהרתו של מועמד במסגרת השאלון, תעשה פנייה על-ידי הממונה על המשמעת בנש"מ אל המשטרה (בין אם באמצעות תשתית טכנולוגית של כספת ממוחשבת ובין אם בכל דרך אחרת אשר תיקבע בתיאום עם משטרת ישראל), לקבלת מידע מן המרשם הפלילי לגבי המועמד. מועמד שהתנהל/מתנהל נגדו הליך משמעותי לפי כל דין - יועמ"ש נש"מ יפעל לקבלת פרטים מלאים מכל גורם רלבנטי, ובמקביל מאת המועמד. מועמד נגדו תלוי ועומד כתב אישום פלילי - ככל שנדרש בירור עובדתי באשר לסטאטוס התיק או שנדרש כתב האישום עצמו, הממונה על המשמעת בנש"מ

יפנה לפרקליט המחוז או לראש לשכת התביעות במשטרה או לראש הגוף התובע הנוגע בדבר לשם קבלת המידע המבוקש.

מועמד נגדו מתנהלת חקירה אך טרם הוחלט על הגשת כתב אישום - הממונה על המשמעת בנש"מ יבדוק את סטאטוס תיק החקירה. ככל שתיק החקירה בעניינו של המועמד עבר לפרקליטות, תעשה פנייה לפרקליט המחוז בבקשה לקבלת התייחסות בנוגע לטיב הראיות שנאספו עד כה והחשדות העולים מן החומר. התייחסות זו תועבר ליועמ"ש נש"מ בכפוף לבדיקת רגישות החקירה. ככל שתיק החקירה טרם עבר לפרקליטות, הממונה על המשמעת בנש"מ יבקש מהגורמים הרלבנטיים לרכז את חומר החקירה, ויעביר התייחסות לראיות בתיק כאמור לעיל.

ג. עילות פסילה

בהמשך לבדיקות המפורטות לעיל, יבדוק יועמ"ש נש"מ את המידע שהובא בפניו ויגבש עמדה בשאלה האם קיימת עילה מהעילות הפוסלות את המינוי, לדוגמה: הרשעה בעבירה שיש עמה קלון או בעבירה אחרת המחייבת את אי מינויו של המועמד; קיומם של הליכי חקירה שטרם נסתיימו אך עלולים להביא לכתב אישום בעבירה כאמור; מועמדות של אדם בעל "עבר פלילי" במובן הרחב; מעשים המעוררים ספק בדבר טוהר מידותיו של המועמד (למשל, מי שהגיש מסמכים כוזבים או בלתי מושלמים לצורך השגת המינוי); חשש לניגוד עניינים מוחלט, שאין אפשרות להסדירו באמצעות הטלת מגבלות סבירות על ממלא המשרה.

ד. גיבוש חוות-הדעת המשפטית

יועמ"ש נש"מ ימסור את חוות דעתו המשפטית לנציב שירות המדינה, טרם כינוסה של ועדת המינויים לשיבתה הראשונה.

ככל שקיימת עילת פסלות כאמור לעיל, נציב השירות יודיע לשר, כי יש מניעה לביצוע המינוי המוצע, ויצג בפניו את חוות-הדעת המשפטית בעניין.

נציב שירות המדינה רשאי להעביר העתק מחוות הדעת לשר, ככל שעולה ממנה כי קיימים קשיים משפטיים העלולים להשפיע על תקינות המינוי המוצע. כמו-כן, רשאי הנציב לבקש את עמדת היועץ המשפטי לממשלה, או מי מטעמו, לגבי האמור בה.

3. מינוי חברי הוועדה ותיאום מועד כינוסה

- א. ההרכב הוועדה הינו כדלקמן: יו"ר הוועדה- נציב שירות המדינה ושני נציגי ציבור, שימונו על-ידי נציב שירות המדינה מתוך רשימת נציגי הציבור בהתאם להחלטת הממשלה מס' 4892. מינוי נציגי הציבור ייעשה בסבב קבוע על-פי סדר הופעתם ברשימה, ובשים לב לכך שבכל הרכב של ועדת מינויים, תהא אישה אחת לפחות. אם נבצר מנציג הציבור להשתתף ומנימוקים שיירשמו, ניתן יהיה לפנות לנציג הציבור הבא אחריו ברשימה.
- ב. הוועדה תתכנס בנציבות שירות המדינה, במועד שיתואם על-ידי נציב שירות המדינה או מי שהוסמך לכך מטעמו.
- ג. יועמ"ש נש"מ או מי מטעמו, ייתן ייעוץ משפטי לוועדה וישתתף בישיבותיה במידת הצורך.
- ד. נציב שירות המדינה רשאי לצרף לדיוני הוועדה עובד נש"מ שישמש כ"מרכז הוועדה" ויסייע בריכוז המסמכים, רישום פרוטוקול הוועדה וכל עניין מנהלי אחר.

4. דרכי פעולתה וסדרי עבודתה של ועדת המינויים

- א. נציב שירות המדינה הוא יו"ר ועדת המינויים, והוא ינהל את הדיון בוועדה ויקבע את סדרי עבודתה ודרכי פעולתה, ככל שלא נקבעו בנוהל זה.
- ב. בפני ועדת המינויים יובא עותק מהצעת השר, את חוות הדעת המשפטית, ככל שישנה כזו, וכל חומר רלבנטי נוסף בדבר התאמת המועמד למשרה אליה הוא מיועד.

ג. על חברי הוועדה אחריות לפעול בהתאם להתחייבותם להימנע מלהיקלע למצב של ניגוד עניינים. חבר ועדה המצוי בניגוד עניינים באשר למינויו כחבר וועדה מסוימת או שיש לו ספק כלשהו בקשר לכך, יודיע על כך עם היוודע לו הדבר ליועמ"ש נש"מ ויפעל בהתאם להנחיותיו.

ד. קביעת אמות מידה לבחינת התאמת המועמד למשרה:

- (1) על הוועדה לבחון את עמידת המועמד בתנאי הכשירות הספציפיים למשרה (תנאי סף ותנאים רצויים נוספים, ככל שיהיו) כפי שאושרו בתיאור התפקיד.
- (2) כמו כן תבחן הוועדה את המועמדים על בסיס אמות המידה הבאות או דומות להן:

(א) ניסיון בעשייה דומה, לרבות כישורי ניהול בהתייחס לניהול הנדרש בנציגות המדוברת;

(ב) השכלה בתחומים רלוונטיים כגון: מינהל ציבורי, מדיניות, לימודים פוליטיים, יחסים בינלאומיים וכיוצא באלה;

(ג) עיסוקים בתחומים רלוונטיים בכלל ובשים לב לנציגות הרלבנטית בפרט;

(ד) כישורי שפה;

(ה) תכונות אישיות, לרבות יכולת ייצוגית;

(ו) יכולת לנהל משא ומתן מול גופים ואינטרסים שונים ומגוונים;

(ז) אמות מידה נוספות לראש נציגות, ספציפיות או כלליות, ככל שישנן וככל שייראו רלוונטיות לחברי הוועדה.

- (3) ככל שיהיה מקום לכך, חברי הוועדה רשאים לקבוע אמות מידה נוספות, הנוגעות לתכונות ולכישורים החשובים לביצוע התפקיד, הן מן ההיבט של הרמה המקצועית הנדרשת והן מן ההיבט של רמה אישית וערכית של המועמד כנדרש לצורך מילוי נאות של משרה ציבורית רמה, בהסתמך על דרישות המשרה, מהות התפקיד ומכלול המידע שהובא בפני הוועדה.

- (4) על הוועדה לבחון את הצרכים המיוחדים של התפקיד והתאמת המועמד לצרכים אלה מתוך מבט רחב והפעלת שכל ישר. בהקשר זה על הוועדה לבחון את התאמת המועמד לתפקיד נוכח הרגישות ונסיבות מערכת היחסים המדיניים הספציפיים או את הנסיבות הקשורות בגיוון הייצוג הישראלי בחו"ל.

- (5) באשר לבחינת התאמתו המוסרית-ערכית של המועמד למשרה ציבורית - על הוועדה לתת את הדעת לעבר פלילי ו/או משמעתי של המועמד, או למעשים המעוררים ספק בדבר טוהר מידותיו והתאמתו לשרת במשרה בכירה בשירות הציבורי.

- (6) באשר למועמד בעל זיקה אישית, עסקית או פוליטית לשר משרי הממשלה -

(א) בהתאם להחלטת הממשלה, על ועדת המינויים בבואה להחליט בעניינו של מועמד בעל זיקה לשר משרי הממשלה, לנהוג במשנה זהירות וליישם קריטריונים מחמירים במיוחד על מנת לוודא, כי למועמד ישנם כישורים מיוחדים העושים אותו ראוי למשרה וכי הזיקה הפוליטית אינה הגורם המכריע להצגת מועמדותו.

(ב) הדרישה לרקע וכישורים מיוחדים מקבילה לדרישה זו בחוק החברות הממשלתיות, התשל"ה-1975 לגבי מועמד למשרת דירקטור בחברה ממשלתית שהינו בעל זיקה פוליטית, והיא פורשה בפסיקה באופן הבא: "מועמד בעל זיקה לשר כשיר לעבור את תנאי הסף של "כישורים מיוחדים" או "כשירות מיוחדת", רק אם בשל כישוריו המיוחדים משקלה הסגולי של תרומתו לחברה צפויה להיות כה מכרעת, עד כי הדבר מצדיק לקחת את הסיכון הטבוע במינויו בשל קשריו עם שר משרי הממשלה".

יש לפרש באופן דומה דרישה זו גם לעניין מינוי מועמד בעל זיקה לשר משרי הממשלה לתפקיד ראש נציגות דיפלומטית.

ה. פנייה לממליצים

הוועדה רשאית לפנות, בכל שלב של דיוניה, לממליצים שרשם המועמד, או לאנשים/גופים נוספים אשר מסוגלים להעיד על יכולותיו של המועמד, כישוריו, והתאמתו לתפקיד, וליידע אותם, כי ייתכן שיהיה צורך לפנות למועמד על מנת לאפשר לו להגיב על הדברים שמסרו עליו, ככל שיהיה בדברים אלה כדי להשפיע על המלצת הוועדה בקשר להתאמת המועמד.

ו. ראיון בפני הוועדה

1) חברי הוועדה יראיינו את המועמד וישאלו אותו שאלות הנוגעות להתאמתו לתפקיד לפי שיקול דעתם בהתאם למידע שהובא בפניהם. המועמד לא יישאל שאלות, העלולות להתפרש כשאלות מפלות בהתאם לקבוע בחוק שירות התעסוקה, התשי"ט-1959 ובחוק שוויון הזדמנויות בעבודה, התשמ"ח-1988.

2) ככל שהובא בפני הוועדה מידע/ חוות דעת המהווה נימוק, שלא להמליץ על המועמד לתפקיד, על יו"ר הוועדה להציג בפני המועמד את חוות הדעת/ המידע ולאפשר למועמד להגיב, תוך תיעוד עיקרי הדברים בפרוטוקול הדיון.

3) נבצר מן המועמד להשתתף בראיון מחמת היותו בחוץ-לארץ או מחמת מחלה, ראשית ועדת המינויים לדון בהצעת המינוי גם ללא ראיון המועמד.

5. החלטת הוועדה

א. לאחר הראיון וסיום בדיקותיה של הוועדה, יתקיים דיון בין חברי הוועדה שבסיומו יחליטו, בשים לב לאמות המידה שקבעו ולנתונים שהובאו בפניהם, האם יש מקום להמליץ על המועמד כמתאים לתפקיד.

ב. כמו כן, על ועדת המינויים לתת את דעתה לחשש לניגוד עניינים, ככל שהדבר עולה מחוות הדעת המשפטית של יועמ"ש נש"מ. אם קיים חשש לניגוד עניינים של המועמד בקשר לאחת או יותר מהיבטיה השונים של המשרה, על חברי הוועדה לשקול אם הדבר יגרע מיכולתו של המועמד המוצע לבצע את התפקיד בהצלחה. יובהר, כי בסמכות חברי הוועדה להחליט שלא להמליץ על המועמד לתפקיד מסיבה זו, אף אם לדעת יועמ"ש נש"מ ניתן היה להסתפק בהכנת הסדר למניעת ניגוד עניינים לנטרול החשש.

ג. המלצת הוועדה מחייבת הנמקה, שתתבסס על הנתונים שהובאו בפניה, על אמות המידה והתכונות הנדרשות כפי שנקבעו על-ידי הוועדה; על השאלה בדבר קיומם של כישורים מיוחדים במידת הצורך, וכל אלה - לאחר שקילת הדברים ומתן המשקל הראוי לכל נתון, תוך התחשבות באופי המשרה ובמהותה, רמתה המקצועית ודרישותיה.

6. ניסוח ההחלטה

א. יו"ר הוועדה ידאג לניסוח החלטה, הכוללת פירוט של אמות המידה שנקבעו, פירוט הכישורים המיוחדים של המועמד במידת הצורך, עיקרי הדברים שעלו בדיוני הוועדה, והמלצת הוועדה ונימוקה.

ב. חברי הוועדה יחתמו על ההחלטה, אולם חבר ועדה המבקש להסתייג מההחלטה הסופית, רשאי להוסיף את הסתייגותו ואת הנימוקים לה.

ג. זכות עיון בהחלטת הוועדה ו/או במסמכים האחרים שהובאו בפני הוועדה תינתן בכפוף להוראות בתקנון העבודה של הממשלה בדבר עיון הציבור.

7. מינוי על-ידי הממשלה

א. החלטת ועדת המינויים תימסר לשר החוץ, והוא יצרפה להצעת המחליטים לממשלה.

ב. הממשלה רשאית למנות מועמד לאחר שקיבלה לידיה חוות דעת של ועדת המינויים באשר למידת התאמתו, ולאחר ששקלה את המלצתה של ועדת המינויים בלב פתוח ובנפש קולטת:

"במסגרת חובה זו, על הממשלה לייחס משקל נכבד ביותר לחוות דעתה של ועדת המינויים, בתורת גוף מקצועי בלתי-תלוי שהיא עצמה הקימה לבדיקה פרטנית של המועמדים, על-פי תנאי כשירות הסף שהיא גיבשה. מאחר שהממשלה עצמה איננה בוחנת את המועמד הספציפי לתפקיד, אלא הטילה את התפקיד על הוועדה, הרי בדרך כלל, ובהעדר טעמים מיוחדים, היא אמורה לאמץ את תוצאות הבדיקה הפרטנית שבוצעה על-ידי הוועדה, בתורת "זרוע ארוכה" שלה...הדעת נותנת כי חוות דעתה המוגשת לממשלה אודות מועמד לכהונת מנכ"ל הינה בעלת משקל רב במיוחד, "כמעט מכריע". רק בהימצא טעם מהותי בעל משקל מיוחד תהיה הצדקה לסטיית הממשלה מחוות דעתה של ועדת המינויים".

ג. סמכות הוועדה בשלב בחינת תנאי הכשירות היא סמכות החלטה (אישור או פסילה) ולא סמכות המלצה גרידא. לעומת זאת, בשלב בחינת מידת התאמתו של המועמד לתפקיד, סמכות הוועדה הינה מתן המלצה בלבד, משמע, כי אישור הצעת מינוי, בטרם קבלת חוות-דעת הוועדה או בניגוד לחוות-דעתה בעניין אי עמידת המועמד בתנאי הכשירות כאמור לעיל, מהווה חריגה מסמכות.

ד. יחד עם זאת הממשלה היא הגורם המחליט בדבר המינוי ושיקול הדעת הסופי בעניין זה נתון לה. על הממשלה להפעיל את שיקול דעתה "באופן עצמאי וסביר במסגרת שהחוק הפקיד בידיה, וזאת, גם כאשר לגורם המייעץ נתונה מומחיות מיוחדת. עם זאת, בהעדר פגם מינהלי בחוות דעת הגורם המייעץ, נדרשים טעמים מיוחדים ונסיבות חריגות כדי להצדיק סטייה מחוות דעתו, במיוחד כאשר בעל הסמכות הוא שהקים את הגוף המייעץ, והסמיכו לבצע את תפקידו".

צרופות:

החלטת ממשלה מס' 4990 מיום ב' באייר התשנ"ט (18.4.1999)
החלטת ממשלה מס' 2127 מיום כ' בתמוז התשס"ב (30.6.2002)
טופס מדף 584